

navnlig fra Regeringspartiets Side, en Tilkendegivelse af, at man dog heller ikke paa de Bænke derovre deltager i den komplette Mangel paa Forstaelse, som de Herre af Regeringen have vist denne Sag.

Nun en eneste Bemærkning med Hensyn til selve Forslagets Indhold skal jeg tillade mig at gøre, nemlig om paa hvilket Grundlag man bør bygge disse ny Retter og Enighedskamre. Den ærede Forslagsstiller har jo lavet et helt nyt Grundlag; han vil have en Valgordning, hvorved man tilvejebringer disse Retter, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgtreds (Wassard) i Gaar gik ud fra, at man maatte hellere maatte bygge paa de bestaaende Institutioner. Jeg maa sige, at jeg er noget fristet til at lytte til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgtreds sagde. Jeg tror, at det har meget stor Betydning for denne Sags gode Løsning og navnlig for, om det vil lykkes lidt snart, at den kan finde Tilslutning i det bestaaende Samfund. Der er for mig ingen Tvivl om, at der vil være noget naturligere i at lade en saadan stor Myndighed, som her er Tale om, vokse ud af bestaaende Institutioner, end at man skaber et ganske nyt Grundlag for den. Jeg hørte vel den Indvending blive gjort — jeg tror at det ærede Medlem for Raskov (Hammerich), at man jo saa ikke kunde gennemføre denne Sag, fordi der mange Steder savnes de nødvendige Organisationer baade af Arbejdere og navnlig af Arbejdsgivere. Men jeg siger, at det er noget, man hurtig vil komme ud over. Naar Arbejdsgiverne og Arbejderne se, hvad der er Betingelsen for at faa en saadan Ret, som der her er Tale om, vil der meget hurtigt overalt blive dannet de nødvendige Organisationer. Man kan heller ikke afvise det med den Bemærkning, som ogsaa kom fra det ærede Medlem, at i mindre Byer med de mindre Forhold vil man ikke kunne opdrive saadanne Klasseinddelinger, at man kunde faa de nødvendige Organisationer fra Mestrenes Side. Men man kunde jo med Hensyn til dette Spørgsmaal som i saa mange andre Forhold slutte sig sammen, forskellige Sag. Her i Byen ere Forholdene jo saa store, at man kan have eet Lav for Tømrere, et for Murere osv., men i de smaa Byer, hvor der kun er nogle faa Stykker af hver Slags, kan man ikke gøre det, men saa kan man hjælpe sig med de saakaldte Naandværterforeninger, som i det hele taget repræsenterer Mestrene. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, men jeg vil gøre den Henstilling til de kommende Overvejelser i det eventuelle Udvalg, om ikke de Udtalelser, vi hørte fra det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgtreds, burde tages under meget nøje Overvejelse, og om det ikke vilde være til Styrkelse for denne Sag og navnlig give den større Tilslutning, naar den traadte ud i Ligt, hvis den voksede ud af de bestaaende Institutioner, som allerede nu nyde stor Tillid blandt Medborgere, baade Mester- og Arbejderorganisationer. Jeg vil paa dette Tidspunkt ikke tage bestemt Standpunkt til dette Spørgsmaal, men jeg tror, at den Anførelse, der kom til Orde fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 3dje Valgtreds, fortjener meget nøje Overvejelse. Jeg skal herved paa det allerbedste anbefale dette Forslag til en omhyggeligere og alvorligere Overvejelse end den, der fremgaar af den Tilslutning, som Forhandlingerne have i Dag.

Golding: Jeg skal nu, da jeg har faaet Ordet, vel vogte mig for at kritisere i saa strenge Udtryk Fraværelsen saa vel af de paagældende Ministre som af de over 60 af Folketingets Medlemmer, som ikke have givet Møde her i Salen i Dag; der kan jo være — og der er naturligvis — mange og vægtige Grunde, som afholde alle de her nævnte Personligheder fra at give Møde. Men jeg vil, ligesom den sidste ærede Taler, meget beklage, at Tiden er saa langt fremrykket mod Juleaften, at dette Forslag er kommet frem saa sent, at 1ste Behandling vistnok ikke kan blive saa fuldgyldig, som den under andre Omstændigheder vilde være bleven, hvis alle Tingets Medlemmer havde været til Stede og havde hørt de bevingede Ord, der ere udtalte fra den ene og den anden. Jeg vil begynde med at give Forslaget min fulde Anerkendelse som et i alle Maader særdeles omhyggelig udarbejdet Forslag og som et Forslag, der i Nutiden, saaledes som Forholdene ere, fortjener den allerhøjeste Raastømmelse og fortjener at blive behandlet med al den Flid og Omhu, som et Forslag kan behandles med, i det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat for at drøfte denne Sag. Naar jeg beklager, at det er kommet saa sent frem, begrunder jeg Beklagelsen derved, at jeg har den Opfattelse, at naar Forslaget først er kommet frem saa at sige i den ellefte Time i dette Aar, vil det maatte være vanskeligt at faa Forslaget bragt til Ende saa vel i Folketinget som i Landstinget, saaledes at denne Lov kunde komme ud endnu i denne Rigsdagssamling, noget, jeg kunde have ønsket, maatte blive Tilfældet. Det er givet, at Forholdet imellem Arbejdshver og Arbejdsgiver er et af Nutidens brændende Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som